

Az iskolateremtő afáziológus logopédus a Bárczin

Kas Bence

ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Kar
Nyelvtudományi Kutatóközpont
kas.bence@barczy.elte.hu

Dr. Mészáros Évát 20 éve ismerem, 10 éve a kollégám a Bárczin, és 10 éve vágtunk az első közös publikáció megírására. Most pedig többek között éppen azt ünnepeljük együtt, hogy sikerült az új bolognai rendszerű képzési struktúrában megteremteni a logopédia mesterszintű oktatását, integrálva a logopédiai rehabilitáció területét. Nagy utat tettünk meg, nagy utat tett meg a logopédiai felsőoktatás ez idő alatt, nem kis részben épp Éva állhatatos munkájának köszönhetően.

Mészáros Éva egyetemünkhöz kapcsolódó logopédiai oktatói-kutatói munkásságát talán úgy foglalhatjuk össze a legvelősebben – és muszáj így tennünk, hiszen maga a köszöntött nem igazán kedveli a terjengős szövegeket – ha azt mondjuk, ő az első iskolateremtő afáziológus logopédus az ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Karon. Természetesen őelőtte is folyt afázia- és neurolingvisztika-oktatás a logopédusképzésben, hiszen olyan jelentős, a szakma fejlesztéséért és a hallgatók képzéséért rengeteget tevő szakemberektől vette át a stafétát, mint a Western Aphasia Battery-t magyarra adaptáló neuropszichológus Osmanné Sági Judit, vagy a hazai neurolingvisztika doyenje, a nyelvész Bánréti Zoltán. Éva az azonban, akinél az afázia tudományos és gyakorlati megközelítésében a logopédiai rehabilitációra helyeződik a hangsúly. Nála valósul meg a maga teljességében az a modern logopédiára jellemző szemlélet, mely szerint az afázias beteg kognitív-nyelvi vizsgálata, a nyelvi tünetek analízise a kutatási eredményeken túl, illetve azok által a kliens életminőségét javító rehabilitáció céljait szolgálja. Ez az a gyakorlati, alkalmazott tudományos látásmód, amely valódi minőségbeli különbséget jelent az inkább alapkutatási logikát követő neuropszichológia és neurolingvisztika megközelítéséhez képest.

Éva ezt a szemléletet következetesen képviseli oktatói és kutatói munkája során, amit számos kiemelkedő eredmény jelez. A képzési rendszerből évekig hiányzó logopédiai rehabilitáció tartalmait beemelve szakfelelősként vezette a Logopédiai rehabilitáció szakirányú továbbképzés kialakítását, akkreditációs folyamatát és a képzést több évfolyamon át. Végig intenzíven dolgozott a *Logopédia mesterképzési szak* létesítési és szakindítási folyamatában, elsősorban a szerzett nyelvi és beszédzavarok rehabilitációja témakör tartalmi kidolgozásában. A képzésben sosem ismert kompromisszumot, mindig az vezette, hogy a végzett szakember valóban alkalmas legyen a betegekkel végzett, tudományosan megalapozott munkára. Oktatói, képzésfejlesztői tevékenysége napjainkra már érzékelhetően befolyásolja a logopédiai szakma fejlődését. Éva tanítványaiként olyan fiatal szakemberek kerültek be a hazai logopédia körforgásába, akik a társszakmák művelőivel – többek közt szakorvosokkal, pszichológusokkal, nyelvészekkel, fizioterapeutákkal – együttműködve dolgoznak a rehabilitációs intézményekben, konferenciákon osztják meg gyakorlati tapasztalataikat, logopédiai témákban doktori disszertációkat írnak, kutatási projekteket vezetnek, nemzetközi folyóiratokban publikálnak, és nem utolsósorban maguk is részt vesznek a logopédushallgatók képzésében. Ennek az iskolateremtő munkának jó lenyomata ez a kötet is, melynek szerkesztői, szerzői között jelentős többségben vannak az egykori tanítványokból lett kollégák, barátok.

Éva, nagyon köszönjük, az út folytatódik, menjünk továbbra is együtt!